

Sygn. akt II K 841/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Nalepa

Protokolant: sekr. Sądowy Justyna Galbierczyk

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniach 30 kwietnia 2019 roku i 30 maja 2019 roku sprawy

P. J. (1)

s. B. i M. z domu K.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

W dniu 19 maja 2018r. w P. woj. (...) przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził P. F. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5000 zł, stanowiące równowartość wypożyczonych narzędzi, poprzez wprowadzenie go w błąd co do tożsamości wypożyczającego oraz zamiaru wywiązania się z warunków umowy najmu po uprzednim posłużeniu się dowodem osobistym (...) stwierdzającym tożsamość A. B. oraz podrobieniu w celu użycia za autentyczny podpisu A. B. na umowie najmu (...) czym działał na szkodę P. F. (1)

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

- oskarżonego **P. J. (1) (J.)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;
- na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego P. J. (1) na rzecz pokrzywdzonego P. F. (1) kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. kwotę 619,92 (sześciuset dziewiętnastu złotych, dziewięćdziesięciu dwóch groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej oskarżonemu z urzędu;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków, w pozostałej części zwalnia go z wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa oraz z opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2018 r. P. J. (2) zadzwonił do pokrzywdzonego P. F. (1) prowadzącego wypożyczalnię sprzętu budowlanego (...) informując, że chciałby wypożyczyć agregat i młot wyburzeniowy. Otrzymał od pokrzywdzonego informację, że warunkiem najmu, jest wpłata 1000 zł kaucji. Jeszcze tego samego dnia około godz. 13:00 P. J. (2) przyjechał do wypożyczalni sprzętu budowlanego P. przy ul. (...). Na miejscu P. F. (1) sporządził umowę najmu narzędzi o nr (...) i pobrał od oskarżonego kaucję 1000 zł. Umowa została sporządzona z drugą firmą prowadzoną przez P. F. (1) o nazwie (...). Podczas sporządzania umowy P. J. (2) podał, że nazywa się A. B. i zamieszkuje w W. przy ul. (...) i K. przy ul. (...). Posłużył się również dowodem osobistym nr (...) seria (...) utraconym przez A. B., a następnie podpisał wspomnianą umowę najmu o nr (...) podrabiając jego podpis. Podał numer kontaktowy (...). Zgodnie z umową narzędzia miały być wypożyczone na okres od 19 do 26 maja 2018 r. P. F. (1) był po rozmowie z klientem, który chciał wypożyczyć ten sam sprzęt od 26 czerwca 2018 r., dlatego zażądał od oskarżonego zapewnienia, że w tym dniu zostaną na pewno zwrócone.

Pokrzywdzony nie znał wcześniej oskarżonego, nie współpracował z nim, w dniu wypożyczania sprzętu P. J. (2) zachowywał się nerwowo, dlatego w dniu 22 maja 2018 r. zatelefonował do oskarżonego, żeby „go sprawdzić”. P. J. (2) odebrał połączenie i zapewnił, że odda sprzęt zgodnie z umową.

W dniu 26 maja 2018 r. oskarżony nie pojawił się w firmie (...). P. F. (2) próbował się kontaktować z nim pod wskazanym w umowie numerem telefonu, jednak oskarżony nie odbierał. Przy kolejnych próbach kontaktu odrzucał połączenie. P. F. (1) pojechał pod adres wskazany w umowie jako miejsce zamieszkania najemcy. Na miejscu okazało się, że znajduje się tam szkoła oraz akademik. W toku dalszych poszukiwań odnalazł A. B., który dane widniały na umowie. Okazało się, że jest uczniem, nie prowadzi działalności gospodarczej z użyciem narzędzi budowlanych i na pierwszy rzut oka nie był mężczyzną wypożyczającym sprzęt z którym pokrzywdzony zawierał umowę. W trakcie rozmowy P. F. (1) dowiedział się od A. B., że na początku kwietnia 2018 r. zgłosił zaginięcie swojego dowodu osobistego. W dniu 29 maja 2018 r. P. F. (1) na KMP w P. złożył zawiadomienie o przestępstwie.

(wyjaśnienia oskarżonego P. J. k. 123v-124, zeznania świadków P. F. k. 3, 18-19, 124, A. B. k. 13v-14, notatka urzędowa k. 1, umowa najmu k. 7, zaświadczenie o utracie dowodu osobistego k. 16, protokół zatrzymania rzeczy k. 8-10, tablica poglądowa, protokół okazania k. 52-54)

Wartość przywłaszczonego mienia stanowiącego przedmiot umowy najmu nr (...) wynosiła 5000 zł. Był to młot udarowy (...) nr katalogowy (...), nr fabryczny (...) oraz agregat prądotwórczy koloru czarnego, z czerwonym silnikiem H. (...) i zbiornikiem paliwa koloru kremowego ze srebrną zakrętką.

(zeznania świadka P. F. k. 3, karta gwarancyjna k. 4)

P. J. (2) nie zwrócił P. F. (1) narzędzi, które wypożyczył od niego na podstawie umowy najmu. Wspomniany sprzęt w postaci młota i agregatu zamienił na samochód osobowy marki V. (...). Transakcji zmiany dokonał z M. D., którym przyjął od niego narzędzia pożyczone od pokrzywdzonego. Na tę okoliczność została spisana umowa kupna-sprzedaży pojazdu.

(umowa kupna sprzedaży pojazdu k. 42)

P. J. (2) ma 26 lat. Kawaler, bezdzietny. Wykształcenie gimnazjalne. Przed osadzeniem osiągał dochód w wysokości 2000-3000 zł miesięcznie. Bez majątku. Karany. Aktualnie w izolacji penitencjarnej, prze

(dane k. 93, oświadczenie k. 123-124v, dane o karalności k. 60-62, informacja o osadzonym k. 70, informacja z NOE-SAD k. 97, oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 109-111)

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do postawionego mu zarzutu i odmówił składania wyjaśnień (k. 81). Przed sądem P. J. (2) całkowicie zmienił swoje stanowisko. Przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że popełnił błąd, prosił o wymierzenie mu kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Zobowiązał się do zapłaty w terminie 1 miesiąc kwoty 5000 zł na rzecz pokrzywdzonego. Dodał, że w toku dochodzenia podał inaczej i nie przyznał się do winy, ponieważ taka była jego linia obrony.

(wyjaśnienia k. 123v-124)

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należy przyjąć, iż вина oraz sprawstwo oskarżonego w zakresie stawianego mu zarzutu nie budzą wątpliwości. Zgromadzone w sprawie dowody jak i samo przyznanie się P. J. (1) do winy wykazały, że dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie w całości są wiarygodne, w odróżnieniu od odosobnionych od reszty materiału dowodowego relacji z dochodzenia, które – jak sam podsumował – stanowiły tylko i wyłącznie linię obrony, opartą o wyobraźnię. Znajdują one odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, a przede wszystkim w zeznaniach świadka P. F., który bez wątplenia rozpoznał w oskarżonym mężczyznę, któremu wynajął narzędzia oraz nagrani z monitoringu, które przesądza, iż to oskarżony był osobą zawierającą umowę najmu i przyjmującą sprzęt do prac budowlanych, a nie jak napisał w umowie – A. B.. Relacje z rozprawy są również logiczne, przedstawiając metodę działania sprawcy, który posłużył się cudzym dokumentem tożsamości, podając dane innej osoby, aby zatrzeć za sobą ślady i skierować tropy na A. B., który swój dowód utracił a ten – w nieustalonych i zbędnych dla wyrokowania w sprawie okolicznościach trafił do rąk oskarżonego. Następnego dnia – 20 maja 2018 r. - oskarżony bardzo szybko upłynął wyłudzony sprzęt, zamieniając go na samochód, co było kontynuacją zacierania powiązań z popełnionym przestępstwem. Świadczy to, że jego zamysłem nie było korzystanie z narzędzi, używanie ich, tylko uzyskanie za drobną opłatą, nie ekwiwalentną do ceny, a potem pozbycie się z zyskiem (jakim był wartościowy przedmiot w postaci samochodu V.).

Sąd dał ponadto w pełni wiarę dowodom ze wszystkich ujawnionych na rozprawie dokumentów, albowiem zostały sporządzone rzetelnie, prawidłowo pod względem formalnym i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd uznał, iż zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona zarzucanego mu przestępstwa, ponieważ w czasie i miejscu wskazanym w zarzucie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził P. F. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5000 zł, które stanowiło równowartość wypożyczonych narzędzi, w ten sposób, że wprowadził w błąd pokrzywdzonego co do tożsamości osoby wypożyczającego sprzęt oraz zamiaru wywiązania się z warunków umowy najmu nr (...) po uprzednim posłużeniu się dowodem osobistym seria (...) stwierdzającym tożsamość A. B., jednocześnie podrabiając w celu użycia za autentyczny podpis A. B. na ww. umowie najmu narzędzi tj. agregatu i młota wyburzeniowego. Powyższe zachowanie oskarżonego w pełni wyczerpało czynu określonego w art 286 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zgodnie z dyspozycją art. 11 § 3 kk, w przypadku skazania za czyn wyczerpujący znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach, Sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą. W przedmiotowej sprawie jest to przepis art. 286 § 1 kk przewidujący karę pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 kk.

Sąd wymierzył P. J. (1) karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł. Oskarżony wprawdzie przyznał się do winy, jednakże początkowo na etapie dochodzenia zaprzeczał aby dopuścił się zarzucanego mu czynu. Nie była to postawa konsekwentna, a podyktowana taktyką procesową nakierowaną na uzyskanie korzystnego wyroku. Bardziej by ją ceniono, gdyby oskarżony od razu przyznał się do sprawstwa. Poza tym sąd dysponował zeznaniami P. F. i nagraniem z monitoringu w wynajmującej firmie i były to dowody wystarczające na zidentyfikowanie i ustalenie sprawstwa oskarżonego, więc przyznanie się do winy ex post tylko to potwierdzało, nie przewartościowując materiału dowodowego sprawy. Nie mógł być to

jedyny cz nawet zasadniczy probierz kary. Na niekorzyść poczytano uprzednią karalność oskarżonego za podobne przestępstwo, przemyślny i zorganizowany sposób działania (posłużenie się cudzym dokumentem, pozbycie się wyłudzonego sprzętu w drodze oszukania kolejnej osoby, którą oskarżony zapewnił, że narzędzia należą do niego), działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyczerpanie przestępnym zachowaniem aż trzech przepisów Kodeksu Karnego, co zwiększyło ujemny ładunek społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego (por wyrok SN z 3 listopada 2004 r. w sprawie V KK 1/03, Prok. i Pr. 2005/11/1). W tej sytuacji, biorąc pod uwagę - mimo młodego wieku - demoralizację oskarżonego, nie wyciąganie właściwych wniosków z uprzedniego skazania, jedyną właściwą karą mogła być kara pozbawienia wolności. Inna kara nie spełniałaby swojej roli zwłaszcza w zakresie odstraszenia oskarżonego od popełnienia kolejnego przestępstwa, czego dowodem jest złamanie prawa w okresie próby związanej z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności za poprzednie przestępstwo.

Ponieważ szkoda wyrządzona przez działanie oskarżonego wobec P. F. (1) nie została naprawiona Sąd orzekł w tej kwestii na podstawie art. 46 § 1 kk, zasądając od P. J. (1) na rzecz ww. pokrzywdzonego kwotę 5000 zł tytułem obowiązku naprawienia szkody.

Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714) przyznano adwokatowi M. S. kwotę 619,92 złotych z tytułu udzielonej oskarżonym pomocy prawnej z urzędu. Wysokość zasądzonej opłaty znajdowała uzasadnienie w ilości terminów rozprawy, w których wziął udział adwokat oskarżonego, a więc dwóch (420 plus 84 x 23% VAT).

Wobec trudnej sytuacji finansowej oskarżonego, który przebywa w izolacji penitencjarnej obciążono go jedynie częścią wydatków do kwoty 500 złotych, jednocześnie zwalniając go z pozostałej części wydatków oraz z opłaty.